

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Judecătoria Comrat,

în cauza de contenciosului administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Ivan Molla împotriva Judecătoriei Comrat privind anularea actului administrativ și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2023 a Curții de Apel Comrat

(Dosarul nr. 3ra-223/24
PIGD 2-19033735-01-3ra-04032024)

Inadmisibilitatea recursului vădit neîntemeiat. Art.246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ.

Judecătoria Cimișlia, sediul central, jud. V. Potlog
Curtea de Apel Comrat, jud. A. Mironov, Ș. Starciuc, D. Fujenco

16 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Judecătoria Comrat,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 18 februarie 2019 Ivan Molla a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Judecătoriei Comrat, prin care a solicitat anularea ordinului 3-6/ nr. 61 din 24 decembrie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment, șefului secției în cadrul direcției evidența documentare procesuală a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată Ivan Molla a relatat, că până la aprobare noilor state de personal, în secția evidență și documentare procesuală în Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, era aprobată funcție de inspector superior asupra executorii hotărârilor judecătorești pe 0,5 unități, iar una din atribuțiile de serviciu era executarea hotărârilor judecătorești. Deși, această funcție a fost redusă, atribuțiile de serviciu, inclusiv, executarea hotărârilor judecătorești nu au fost introduse în atribuțiile funcțiilor din cadrul secției evidență și documentare procesuală în cadrul Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga.

3. Ivan Molla a susținut, că începând cu 25 mai 2018, a fost numit în funcția de șef al secției, în cadrul direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga. În obligațiile de serviciu ale șefului secției, nu intră executarea hotărârilor penale, dar de control asupra termenului de executare a hotărârilor. Executarea obligației de control asupra termenului de executare a hotărârilor este din start imposibil de realizat, deoarece în atribuțiile de serviciu ale subalternilor nu intră obligația de executare a hotărârilor judecătorești.

4. Reclamantul nu a negat neexecutarea la timp a unei hotărâri definitive penală, însă, el nu poate fi sancționat pentru neîndeplinirea obligațiilor de serviciu, or, astfel de obligații el nu are.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 05 august 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Ivan Molla, s-a anulat ordinul 3-6/nr. 61 din 24 decembrie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment șefului secției în cadrul direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga Ivan

Molla, s-a declarat inadmisibilă cerința lui Ivan Molla privind încasarea de la Judecătoria Comrat, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei. (f.d.80, 88-95, vol. III)

6. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 15 august 2022, de către Judecătoria Comrat. (f.d. 82-83, 97-101, vol. III)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Curtea de Apel Comrat prin decizia din 14 decembrie 2023 a respins apelul declarat de către Judecătoria Comrat împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia, sediul central din data de 05 august 2022 emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Ivan Molla împotriva Judecătoriei Comrat, privind anularea actului administrativ și încasarea prejudiciului moral. (f.d.160,162-168, vol. III)

8. Instanța de apel în limitele cererii de apel a verificat legalitatea hotărârii instanței de fond și anume în partea anulării ordinului 3-6/nr.61 din 24 decembrie 2018.

9. Astfel, Curtea de Apel Comrat, reținând prevederile art. 57, lit. f), art. 58 din Legea 158 din 04 iulie 2008, a concluzionat că pretenția lui Ivan Molla privind anularea ordinului 3-6/nr. 61 din 24 decembrie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment, este întemeiată.

10. În acest sens instanța de apel a menționat că din conținutul ordinului 3-6/ nr. 61 din 24 decembrie 2018 și procesului-verbal al ședinței comisiei disciplinare nr. 3 din 18 decembrie 2018, lui Ivan Molla i s-a imputat neîndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu și anume neexecutarea în termen a deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018.

11. Totodată, Curtea de Apel Comrat nu a stabilit ca lui Ivan Molla să-i fie imputate careva abateri disciplinare sau încălcări repetate a atribuțiilor de serviciu, or, sancțiunea disciplinară intervine doar în cazul stabilirii repetării acțiunilor necorespunzătoare prevăzută de Legea nr. 158 din 04 iulie 2008.

12. Or, însăși Judecătoria Comrat în cererea de apel a menționat că „pentru a putea fi calificată ca abatere disciplinară, neglijența nu trebuie să se manifeste o singură dată, ci cel puțin de 2 ori, pentru că doar așa se va putea spune că este repetată”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

13. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Judecătoria Comrat, prin care a solicitat anularea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare. (f.d.191-192, vol.III)

14. În motivarea recursului Judecătoria Comrat a invocat dezacordul cu soluția adoptată, reiterând opinia din referința depusă la cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

15. Totodată, a menționat că sancțiunea sub formă de avertisment se aplică pentru încălcările care nu implică o gravitate medie sau consecințe grave și care nu au caracter continuu, iar hotărârea contestată vine în contradicție cu prevederile Legii nr. 158 din 04 iulie 2008, nepermițând administrației Judecătoarei Comrat să pedepsească disciplinar salariatul, care a admis abatere disciplinară pentru a preveni repetarea acestora.

16. În data de 21 august 2024 Ivan Molla a depus referință asupra recursului înaintat de către Judecătoria Comrat, solicitând declararea recursului inadmisibil, având în vedere lipsa temeiurilor pentru depunerea recursului. (f.d. 202-203, vol.III)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

18. Art. 245¹, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

19. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

20. Art. 246, alin. (2) din Codul administrativ, reglementează că:

„ Recursul se declară inadmisibil în special când:

- a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;
- a¹) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.2451;
- b) recursul este depus în mod repetat;
- c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;
- d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1);
- e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2);
- f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art.244 alin.(2), art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(1) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție;

g) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată public la 14 decembrie 2023. Conform avizului de recepție, decizia motivată a fost notificată autorității publice pârâte, la 20 februarie 2024. (f.d. 172, vol.III)

Recursul motivat a fost depus de către Judecătoria Comrat la 15 martie 2024. (f.d.190, vol.III)

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

22. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

23. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

24. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

25. Din analiza recursului declarat de către Judecătoria Comrat rezultă, că autoritatea publică recurentă nu a invocat temeiul legal în baza căruia își întemeiază recursul, dar a făcut trimitere la prevederile art. 244, 245 din Codul administrativ, fără a indica expres temeiul de admisibilitate a recursului.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeuri prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu

indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Comrat și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

27. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Comrat, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

28. La caz, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de Judecătoria Comrat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece argumentele invocate în recurs sunt irelevante, care nu au putere să răstoarne soluția instanței de apel, care în temeiul art. 219 din Codul administrativ a cercetat starea de fapt în baza tuturor probelor prezentate în dosarul administrativ, precum și a celor prezentate în instanța de judecată.

29. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Judecătoria Comrat conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Comrat, fiind apreciate în mod corespunzător.

30. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

32. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea

a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

33. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul Judecătoria Comrat

34. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Judecătoria Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă